Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 25ης Ιουνίου 2020*

«Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Προαγωγή – Περίοδος προαγωγών 2017 – Απόφαση περί μη προαγωγής– Σαφήνεια και ακρίβεια λόγου ή ισχυρισμού προβαλλομένου με το δικόγραφο του ενδίκου βοηθήματος – Κανόνας περί αντιστοιχίας– Προσβολή πράξεων που έχουν καταστεί απρόσβλητες – Παραδεκτό – Άρθρο 45 του ΚΥΚ – Ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας – Έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας – Έκθεση αξιολογήσεως – Στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων – Σύννομο της διαδικασίας – Ευθύνη – Ηθική βλάβη»

Στην υπόθεση T-511/18,

**ΧΗ**, εκπροσωπούμενη από την E. Auleytner, δικηγόρο,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

**Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από την L. Radu Bouyon και τον L. Vernier,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της δημοσιευθείσας στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 25-2017 αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2017, περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2017, και την ακύρωση της αποφάσεως R/96/18, της 7ης Ιουνίου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 10ης Φεβρουαρίου 2018 και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω των αποφάσεων αυτών,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. da Silva Passos (εισηγητή), πρόεδρο, L. Truchot και M. Sampol Pucurull, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

## Απόφαση [1]

### I. Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, ΧΗ, είναι υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Κατόπιν της επιτυχούς συμμετοχής της στον διαγωνισμό EPSO/2009/169 (δίκαιο), προσελήφθη στον βαθμό AD 5 σε μια πρώτη διοικητική μονάδα της OLAF, από 1ης Ιουλίου 2014. Η πρόσληψή της συνοδευόταν από την υποχρέωση ολοκληρώσεως δοκιμαστικής περιόδου η οποία έληξε στις 31 Μαρτίου 2015 (στο εξής: περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας).

2 Στις 22 Οκτωβρίου 2014, η προσφεύγουσα-ενάγουσα εξετάσθηκε από τον ιατρό Α, ψυχίατρο της ιατρικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: ιατρική υπηρεσία), στο πλαίσιο ιατρικής εξετάσεως. Η επίσκεψη στον ιατρό ορίσθηκε κατόπιν εσωτερικών δυσχερειών που αντιμετώπιζε η προσφεύγουσα-ενάγουσα με άλλα μέλη της πρώτης διοικητικής μονάδας της OLAF στην οποία είχε τοποθετηθεί.

3 Από 1ης Νοεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα-ενάγουσα μετατάχθηκε σε μια δεύτερη διοικητική μονάδα της OLAF.

4 Στις 5 Δεκεμβρίου 2014, επιδόθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας (στο εξής: ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας). Με ηλεκτρονική επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δήλωσε ότι δεν συμφωνούσε με τα σχόλια που περιλαμβάνονταν στην έκθεση αυτή.

5 Τον Ιανουάριο του 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από την ιατρική υπηρεσία να της παρασχεθεί πρόσβαση στον ιατρικό της φάκελο. Στις 3 Φεβρουαρίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε από την ιατρική υπηρεσία ότι ήταν δυνατή μόνον η εξέταση του ιατρικού φακέλου της από ξένο προς την υπηρεσία ιατρό. Την 1η Μαρτίου 2015 και στις 4 Απριλίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα όρισε διαδοχικώς προς τούτο τους ιατρούς Β και C.

6 Στις 20 Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα μονιμοποιήθηκε από 1ης Απριλίου 2015.

7 Στις 26 Μαρτίου 2015, επιδόθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της. Η έκθεση αυτή έφερε την υπογραφή, ως αξιολογητή, του προϊσταμένου της δεύτερης διοικητικής μονάδας στην οποία είχε τοποθετηθεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα, τη δε έκθεση προσυπέγραφε, ως επικυρωτής, ο ασκών προσωρινώς χρέη διευθυντή της διευθύνσεως Β της OLAF.

8 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αιτήσεως για την παροχή προσβάσεως στον ιατρικό της φάκελο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε για την ύπαρξη σημειώματος εκθέσεως του ιατρού Α με ημερομηνία 31 Μαρτίου 2015 (στο εξής: σημείωμα του ιατρού Α). Το σημείωμα αυτό συντάχθηκε κατόπιν της ιατρικής εξετάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2014 που μνημονεύεται στη σκέψη 2 ανωτέρω. Στις 2 Οκτωβρίου 2015, ο ιατρός Β κοινοποίησε αποσπάσματα του σημειώματος του ιατρού Α στην προσφεύγουσα-ενάγουσα. Τον Απρίλιο του 2016, η Επιτροπή κάλεσε τον ιατρό C στον χώρο της ιατρικής υπηρεσίας, προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση ολόκληρου του σημειώματος του ιατρού Α. Ο ιατρός C έλαβε γνώση ολόκληρου του σημειώματος στις 11 Μαΐου 2016.

9 Στις 11 Απριλίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε μια πρώτη αίτηση αρωγής, ενώπιον της εν προκειμένω αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), κατά του προϊσταμένου της πρώτης διοικητικής μονάδας στην οποία είχε τοποθετηθεί. Στις 6 Ιουλίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

υπέβαλε, ενώπιον της ΑΔΑ, δεύτερη αίτηση αρωγής κατά του μέντορά της στην ίδια διοικητική μονάδα. Με τις αιτήσεις αυτές, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι το δυσφημιστικό περιεχόμενο της μνημονευθείσας στη σκέψη 4 ανωτέρω ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας αποτελούσε στοιχείο που αποδείκνυε την ηθική παρενόχλησή της εκ μέρους των ιεραρχικώς προϊσταμένων της. Με την απόφαση D/306/15, της 24ης Ιουλίου 2015, και με την απόφαση D/512/15, της 19ης Οκτωβρίου 2015, η ΑΔΑ απέρριψε τις δύο αυτές αιτήσεις αρωγής. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητικές ενστάσεις στις 23 Οκτωβρίου 2015 και στις 19 Ιανουαρίου 2016 κατά των αποφάσεων D/306/15 και D/512/15. Στο πλαίσιο της πρώτης από τις δύο αυτές διοικητικές ενστάσεις, ζήτησε, μεταξύ άλλων, να αφαιρεθεί από τον ατομικό φάκελό της η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της. Με την απόφαση R/730/15, της 9ης Φεβρουαρίου 2016, και με την απόφαση R/43/16, της 27ης Απριλίου 2016, η ΑΔΑ απέρριψε τις δύο αυτές διοικητικές ενστάσεις.

10 Στις 21 Ιουλίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε να της καταβληθεί αποζημίωση για τις ζημίες και τα έξοδα, περιλαμβανομένων των δαπανών για την καταβολή δικηγορικής αμοιβής, που οφείλονταν στη διαδικασία αιτήσεως για την παροχή προσβάσεως στον ιατρικό φάκελό της. Στις 30 Αυγούστου 2016, η ιατρική υπηρεσία απέρριψε την αίτηση αυτή.

11 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε να περιληφθεί στον ιατρικό της φάκελο η ιατρική γνωμάτευση του καθηγητή D, δηλαδή του ξένου προς την υπηρεσία ψυχολόγου τον οποίο συμβουλεύθηκε τον Αύγουστο του 2016.

12 Στις 10 Οκτωβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση ενώπιον του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ). Η διοικητική ένσταση αφορούσε, αφενός, τη χρονική διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεώς της για την παροχή προσβάσεως στον ιατρικό φάκελό της και, αφετέρου, το γεγονός ότι το σημείωμα του καθηγητή D δεν είχε περιληφθεί στον ιατρικό φάκελό της.

13 Στις 27 Νοεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της μνημονευθείσας στη σκέψη 10 ανωτέρω αποφάσεως της ιατρικής υπηρεσίας περί απορρίψεως του αιτήματός της αποζημιώσεως για τις ζημίες και τα έξοδα που οφείλονταν στη διαδικασία αιτήσεως για την παροχή προσβάσεως στον ιατρικό της φάκελο. Με την απόφαση R/579/16, της 9ης Μαρτίου 2017, η ΑΔΑ απέρριψε τη διοικητική αυτή ένσταση

14 Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, τον Ιανουάριο του 2016 και τον Απρίλιο του 2017, καταρτίσθηκαν οι εκθέσεις ετήσιας αξιολογήσεως (στο εξής: εκθέσεις αξιολογήσεως) της προσφεύγουσας-ενάγουσας για τις περιόδους αξιολογήσεως του 2015 και του 2016.

15 Στις 3 Απριλίου 2017, η Επιτροπή γνωστοποίησε, μέσω δημοσιεύσεως στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 13-2017, την έναρξη της διαδικασίας προαγωγών για το έτος 2017 (στο εξής: διαδικασία προαγωγών 2017). Την ανακοίνωση αυτή ακολούθησε, στις 19 Ιουνίου 2017, η δημοσίευση του πίνακα των υπαλλήλων που προτάθηκαν για προαγωγή από τον γενικό διευθυντή της OLAF. Στον πίνακα δεν αναγραφόταν το όνομα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

16 Στις 11 Απριλίου 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε εκ νέου το από 30 Σεπτεμβρίου 2016 αίτημά της να περιληφθεί το σημείωμα του καθηγητή D στον ιατρικό της φάκελο (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω).

17 Τον Ιουνίου του 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή καταγγελία περί του ότι στον ατομικό φάκελό της εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

18 Στις 26 Ιουνίου 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε ενώπιον της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές (στο εξής: ΕΙΕ) διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως του γενικού διευθυντή της OLAF να μην την περιλάβει στον πίνακα των υπαλλήλων που προτάθηκαν για προαγωγή.

19 Στις 25 Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από την ιατρική υπηρεσία να αφαιρέσει το σημείωμα του ιατρού Α από τον ιατρικό της φάκελο. Στις 28 Αυγούστου 2017, η ιατρική υπηρεσία της γνωστοποίησε ότι το σημείωμα αυτό δεν περιλαμβανόταν στον ιατρικό της φάκελο.

20 Στις 27 Αυγούστου 2017 ένα μέλος της ΕΙΕ συμβουλεύθηκε την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

21 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2017, μια ενδιάμεση ομάδα ίσης εκπροσωπήσεως (στο εξής: ΕΟΙΕ) υπέβαλε σχέδιο γνωμοδοτήσεως με το οποίο συνέστησε να μην προταθεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα για προαγωγή. Κατόπιν του εν λόγω σχεδίου γνωμοδοτήσεως, εκδόθηκε γνωμοδότηση της ΕΙΕ της 27ης Οκτωβρίου 2017, βάσει της οποίας, με 26 ψήφους και 4 αποχές, δεν προτάθηκε στην ΑΔΑ η προαγωγή της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

22 Στις 13 Νοεμβρίου 2017, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 25-2017. Η ανακοίνωση αυτή περιείχε τον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών 2017. Το όνομα της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν περιλαμβανόταν στον πίνακα αυτόν (στο εξής: απόφαση περί μη προαγωγής).

23 Στις 14 Δεκεμβρίου 2017, ο ΕΕΠΔ εξέδωσε την απόφασή του επί της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 10ης Οκτωβρίου 2016, η οποία μνημονεύθηκε στη σκέψη 12 ανωτέρω. Με την απόφαση αυτή, ο ΕΕΠΔ απέρριψε την πρώτη αιτίαση που προέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, σχετικά με τη χρονική διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεώς της παροχής προσβάσεως στον ιατρικό της φάκελο. Αντιθέτως, όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, με την οποία προβάλλεται ότι το σημείωμα του καθηγητή D δεν περιελήφθη στον ιατρικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ο ΕΕΠΔ αποφάσισε ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε αμελλητί το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί διορθώσεως του ιατρικού της φακέλου συνιστούσε παράβαση των κανόνων προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εξάλλου, ο ΕΕΠΔ επισήμανε ότι τα στοιχεία που του είχαν διαβιβασθεί στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας διοικητικής ενστάσεως υποδήλωναν ότι το σημείωμα του ιατρού Α είχε αφαιρεθεί από τον ιατρικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

24 Στις 18 Δεκεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από τον γενικό διευθυντή της OLAF να αφαιρέσει από τον ατομικό φάκελό της την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλέσθηκε την προμνημονευθείσα στη σκέψη 23 απόφαση του ΕΕΠΔ.

25 Με ηλεκτρονική επιστολή της 18ης Ιανουαρίου 2018, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Επιτροπής ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, καθώς και τα σχόλιά της επί της εκθέσεως αυτής, είχαν αφαιρεθεί από τον ατομικό φάκελό της.

26 Στις 10 Φεβρουαρίου 2018, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως περί μη προαγωγής που δημοσιεύθηκε στις 13 Νοεμβρίου 2017. Με την απόφαση R/96/18, της 7ης Ιουνίου 2018, η ΑΔΑ απέρριψε τη διοικητική ένσταση αυτή (στο εξής: απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως). Στις 17 Ιουνίου 2018, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επιβεβαίωσε ότι παρέλαβε την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς της.

27 Στις 13 Νοεμβρίου 2018, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προήχθη, κατά την περίοδο προαγωγών 2018, στον βαθμό AD 6, από 1ης Ιανουαρίου 2018.

## II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

[*παραλειπόμενα*]

34 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει τις εκθέσεις αξιολογήσεως όλων των προαγώγιμων και προαχθέντων υπαλλήλων από τον βαθμό AD 5 στον βαθμό AD 6 κατά την περίοδο προαγωγών 2017, καθώς και τους πίνακες των υπαλλήλων που προτάθηκαν για προαγωγή·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία και αποτελέσματα της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων και αντίγραφα των φακέλων της ΕΙΕ και της ΕΟΙΕ, καθώς και τα πλέον πρόσφατα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον μέσο ρυθμό προαγωγής και την αντίστοιχη μισθολογική αύξηση των υπαλλήλων·

– να εξετάσει ως μάρτυρες τους προσήκοντες μετέχοντες στις διαδικασίες εγκρίσεως και προαγωγής και τα πρόσωπα που έλαβαν γνώση της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, κατόπιν της υποβολής των σχετικών εγγράφων που μνημονεύονται στο δεύτερο αίτημα·

– να ακυρώσει την απόφαση περί μη προαγωγής·

– να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να την αποζημιώσει για τις ζημίες και την απώλεια που υπέστη·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

35 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

## III. Σκεπτικό

36 Με το τέταρτο και το πέμπτο αίτημά της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί μη προαγωγής και της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως.

37 Κατά πάγια νομολογία, αιτήματα που στρέφονται κατά της απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως έχουν ως αποτέλεσμα ότι υποβάλλεται στην κρίση του δικαστή η πράξη κατά της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση και, ως εκ τούτου, δεν έχουν αυτοτελές περιεχόμενο (αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1989, Vainker κατά Κοινοβουλίου, 293/87, EU:C:1989:8, σκέψη 8, και της 20ής Νοεμβρίου 2007, Ianniello κατά Επιτροπής, T-205/04, EU:T:2007:346, σκέψη 27). Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υποβλήθηκε κατά της αποφάσεως περί μη προαγωγής έχει ως μοναδικό αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη προαγωγής (πρβλ. απόφαση της 6ης Απριλίου 2006, Camós Grau κατά Επιτροπής, T-309/03, EU:T:2006:110, σκέψη 43).

38 Ακόμη και αν η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως είναι επιβεβαιωτική της αποφάσεως περί μη προαγωγής, οπότε παρέλκει η κρίση ειδικώς επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην τελευταία αυτή απόφαση καταδεικνύει τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση περί μη προαγωγής. Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της προ της ασκήσεως

της προσφυγής διαδικασίας, η αιτιολογία αυτή πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη κατά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως περί μη προαγωγής, καθόσον η συγκεκριμένη αιτιολογία θεωρείται ότι συμπίπτει με την τελευταία αυτή πράξη (πρβλ. απόφαση της 21ης Μαΐου 2014, Mocová κατά Επιτροπής, T-347/12 P, EU:T:2014:268, σκέψεις 31 και 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, σκέψη 59).

39 Με το έκτο αίτημά της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή σε αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

40 Πρέπει να εξετασθεί, αφενός, το αίτημα ακυρώσεως και, αφετέρου, το αίτημα αποζημιώσεως.

## Α. Επί του αιτήματος ακυρώσεως

41 Προς στήριξη του αιτήματός της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 δεν είναι σύννομη. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η ΑΔΑ κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων.

42 Η Επιτροπή προβάλλει πλείονες ενστάσεις απαραδέκτου.

### *1. Επί του παραδεκτού*

[*παραλειπόμενα*]

### *γ) Επί της ενστάσεως απαραδέκτου με την οποία προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσβάλλει πράξεις που έχουν καταστεί απρόσβλητες*

[*παραλειπόμενα*]

84 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου με την οποία προβάλλεται έλλειψη σαφήνειας και ακρίβειας του πρώτου λόγου ακυρώσεως και η ένσταση απαραδέκτου με την οποία προβάλλεται παράβαση του κανόνα περί αντιστοιχίας πρέπει να απορριφθούν. Αντιθέτως, τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα βάλλει κατά του ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιελήφθη στον ατομικό φάκελό της κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ και, αφετέρου, κατά των εκθέσεων αξιολογήσεως που καταρτίσθηκαν για τις περιόδους προαγωγών 2015 και 2016 είναι απαράδεκτα.

### *2. Επί της ουσίας*

85 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 δεν είναι σύννομη, διότι αντιβαίνει στο άρθρο 45 του ΚΥΚ και στην απόφαση C(2013) 8968 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, περί γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ, που δημοσιεύθηκε στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 55-2013, της 19ης Δεκεμβρίου 2013 (στο εξής: ΓΕΔ). Συναφώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ιδίως ότι η διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 είναι μη σύννομη, πρώτον, λόγω της επιρροής που άσκησε το σημείωμα του ιατρού Α και, δεύτερον, λόγω της επιρροής της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει επίσης ότι οι διαδικαστικές πλημμέλειες που καταγγέλλει είναι δυνατόν να επηρέασαν την έκβαση της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2017, η οποία κατέληξε στη μη προαγωγή της.

[*παραλειπόμενα*]

***β) Επί της προβαλλομένης επιρροής, επί της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2017, της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας***

108 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι ο ατομικός φάκελός της, ο οποίος εξετάσθηκε κατά τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017, περιείχε στοιχεία τα οποία δεν έπρεπε να περιλαμβάνονται σε αυτόν και τα οποία δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση των προσόντων της κατά τη συγκριτική εξέταση προσόντων. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί ότι δεν ήταν σύννομο να περιληφθεί η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας στον ατομικό φάκελό της.

109 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα βάλλει επίσης κατά του ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιελήφθη στον «φάκελο προαγωγής» της, δηλαδή, κατ' ουσίαν, κατά της επιρροής που άσκησε και κατά του ότι ελήφθη υπόψη η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά την περίοδο προαγωγών 2017. Συναφώς, με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα τόνισε ότι η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιείχε άμεση παραπομπή στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και μνημόνευε τις δυσχέρειες που αντιμετώπισε στην αρχή της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της, συγκεκριμένα δε δυσχέρειες διαπροσωπικής φύσεως και σχετικές με την εργασία στο πλαίσιο ομάδας.

110 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας προδήλως επηρέασαν το περιεχόμενο της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και των εκθέσεων αξιολογήσεώς της για τα έτη 2015 και 2016, δηλαδή των εγγράφων που ελήφθησαν υπόψη κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2017. Επιπλέον, επισημαίνει ότι ένα μέλος της ΕΙΕ συμβουλεύθηκε απευθείας την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστήριξε ότι δεν ήταν αναγκαίο να ληφθεί υπόψη η έκθεση αυτή από την ΑΔΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2017.

111 Τέλος, στο μέρος του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής που αφορά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας επηρέασαν προδήλως την αξιολόγησή της και την επιλογή να μην προταθεί για προαγωγή.

112 Επομένως, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, αφενός, παρατυπία η οποία οφείλεται στο ότι περιλήφθηκε στον ατομικό φάκελό της, κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Αφετέρου, προβάλλει παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ για τον λόγο ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας ελήφθησαν υπόψη κατά τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017.

113 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

114 Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αφαίρεση της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας από τον ατομικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν αποτελεί άμεση συνέπεια των υποχρεώσεων που υπείχε από την απόφαση του ΕΕΠΔ (βλ. σκέψεις 23 έως 25 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, με την απόφασή του, ο ΕΕΠΔ δεν έκρινε παράτυπο το ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιλαμβανόταν στον ατομικό φάκελο.

115 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει με τα δικόγραφά της ότι, δυνάμει του άρθρου 45 του ΚΥΚ και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, των ΓΕΔ, η συνεκτίμηση της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά την περίοδο προαγωγών 2017 δεν συνιστά παρατυπία, αλλά ότι πρόκειται, αντιθέτως, για υποχρέωση της ΑΔΑ. Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η πρόσβαση, εν προκειμένω, των μελών της ΕΙΕ στον ατομικό φάκελο των υπαλλήλων, μέσω του συστήματος πληροφορικής για τη διαχείριση του προσωπικού (στο εξής: Sysper 2), αποτελεί διαδικαστική απαίτηση απορρέουσα από την ανάγκη εξετάσεως των εκθέσεων που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, η πρόσβαση αυτή δεν συνιστά παρατυπία.

116 Ερωτηθείσα επί του ζητήματος αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επισήμανε ότι, αντιθέτως προς ό,τι είχε εκθέσει στο υπόμνημα αντικρούσεως, η ΑΔΑ δεν είχε καμία υποχρέωση να λάβει υπόψη την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Εξάλλου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι σκοπός της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν είναι η εκτίμηση των προσόντων υπαλλήλου με σκοπό την προαγωγή και ότι η έκθεση αυτή καταρτίζεται με αποκλειστικό σκοπό τη μονιμοποίηση. Ως εκ τούτου, κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων που πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγών, λαμβάνονται καταρχήν υπόψη μόνον οι εκθέσεις αξιολογήσεως. Ωστόσο, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι αξιολογητές είχαν πάντοτε, de facto, τη δυνατότητα να λαμβάνουν υπόψη τα έγγραφα που είναι διαθέσιμα στο σύστημα Sysper 2.

117 Τρίτον, με το υπόμνημα αντικρούσεως και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αμφισβήτησε ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας είχε συνέπειες επί της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2017 και, ειδικότερα, ότι το έγγραφο αυτό επηρέασε το περιεχόμενο των εκθέσεων που ελήφθησαν υπόψη κατά την εν λόγω περίοδο προαγωγών.

118 Καταρχάς, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το περιεχόμενο της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν παρακώλυσε τη μονιμοποίηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι οι ιεραρχικώς προϊστάμενοι είχαν το δικαίωμα να εκφέρουν αρνητικές εκτιμήσεις σε ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και σε έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Προσέθεσε ότι, βεβαίως, στην επίμαχη έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας μνημονεύονταν οι δυσχέρειες που αντιμετώπισε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στην αρχή της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Εντούτοις, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας περιείχε εκτιμήσεις οι οποίες ελαχιστοποιούσαν σκοπίμως τη σημασία των αρνητικών εκτιμήσεων που περιέχονταν στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

119 Εν συνεχεία, η Επιτροπή προβάλλει έλλειψη εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας-ενάγουσας να αμφισβητήσει τα «ικανοποιητικά» συμπεράσματα των εκθέσεων αξιολογήσεώς της που καταρτίσθηκαν στο πλαίσιο των περιόδων προαγωγών των ετών 2015 και 2016. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξε ότι οι προβαλλόμενες αρνητικές συνέπειες των εκτιμήσεων που περιέχονταν στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας αντισταθμίζονταν από τις θετικές εκτιμήσεις που περιέχονταν στην έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και στις εκθέσεις αξιολογήσεως που καταρτίσθηκαν για τις περιόδους προαγωγών των ετών 2015 και 2016.

120 Τέλος, πάντοτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως ουδόλως μνημόνευε την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συναφώς, διευκρίνισε ότι, κατά τη διαδικασία προαγωγών, η ΑΔΑ έλαβε αποκλειστικώς ή κυρίως υπόψη τις εκθέσεις αξιολογήσεως που είχαν καταρτισθεί για τις περιόδους προαγωγών των ετών 2015 και 2016.

121 Κατά συνέπεια, κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπερεκτιμά την επίπτωση της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας στη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 και παραβλέπει τη σημασία του γεγονότος ότι ελήφθησαν υπόψη οι λοιπές εκθέσεις οι οποίες την αφορούν και οι οποίες περιλαμβάνονταν στον ατομικό φάκελό της.

122 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν δύναται να βάλει παραδεκτώς κατά του ότι περιελήφθη στον ατομικό φάκελό της, κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω).

123 Επομένως, πρέπει να εξετασθούν μόνον τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας που αφορούν το ότι, κατά τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017, ελήφθησαν υπόψη, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

*1) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις*

124 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ ορίζει ότι, για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, η ΑΔΑ λαμβάνει ιδίως υπόψη τις εκθέσεις που αφορούν τους υπαλλήλους. Επιπλέον, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, των ΓΕΔ ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι, για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων, η ΑΔΑ λαμβάνει υπόψη, ειδικότερα: «[τις] εκθέσεις των υπαλλήλων από την τελευταία προαγωγή τους ή, ελλείψει αυτών, από την πρόσληψή τους και, ειδικότερα, από τις εκθέσεις αξιολογήσεως που καταρτίζονται σύμφωνα με τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 43 του ΚΥΚ».

125 Πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι οι εκθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 45 του ΚΥΚ είναι αυτές που μνημονεύονται στο άρθρο 43 του ΚΥΚ, δηλαδή οι εκθέσεις αξιολογήσεως (πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2000, Rappe κατά Επιτροπής, T-202/99, EU:T:2000:227, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

126 Οι εκθέσεις αξιολογήσεως αποτελούν απαραίτητο στοιχείο εκτιμήσεως κάθε φορά που η σταδιοδρομία του υπαλλήλου λαμβάνεται υπόψη για την έκδοση αποφάσεως σχετικά με την προαγωγή του (βλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2006, Λαντζώνη κατά Δικαστηρίου, T-289/04, EU:T:2006:70, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, απόφαση περί μη προαγωγής ενέχει πλημμέλεια όταν η ΑΔΑ δεν προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων διότι μία ή περισσότερες εκθέσεις αξιολογήσεως δεν ήταν διαθέσιμες λόγω πταίσματος της διοικήσεως (απόφαση της 28ης Ιουνίου 2016, Kotula κατά Επιτροπής, F-118/15, EU:F:2016:138, σκέψη 38· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 3ης Μαρτίου 1993, Vela Palacios κατά ΟΚΕ, T-25/92, EU:T:1993:17, σκέψη 43, και της 11ης Ιουλίου 2007, Κονιδάρης κατά Επιτροπής, T-93/03, EU:T:2007:209, σκέψη 88).

127 Δεύτερον, η ΑΔΑ έχει, βεβαίως, τη δυνατότητα να λάβει υπόψη άλλες πληροφορίες που αφορούν τη διοικητική και προσωπική κατάσταση των υποψηφίων για προαγωγή. Εντούτοις, η δυνατότητά της να αναφερθεί στα στοιχεία αυτά προϋποθέτει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων (πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2000, Rappe κατά Επιτροπής, T-202/99, EU:T:2000:227, σκέψεις 40 και 54). Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, ελλείψει εκθέσεως αξιολογήσεως (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 1995, Rasmussen κατά Επιτροπής, T-557/93, EU:T:1995:138, σκέψη 32).

128 Εξάλλου, πληροφοριακά στοιχεία μπορούν να αναπληρώσουν την έλλειψη εκθέσεως αξιολογήσεως μόνον εάν πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, των οποίων τη συνδρομή οφείλει να αποδείξει το καθού θεσμικό όργανο. Πρέπει, πρώτον, να είναι αρκούντως αντικειμενικά ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος, δεύτερον, να περιέχουν εκτίμηση των προσόντων του υπαλλήλου στην οποία προέβησαν τα υπεύθυνα για την κατάρτιση της εκθέσεως αξιολογήσεώς του πρόσωπα, τρίτον, να

έχουν κοινοποιηθεί στον υπάλληλο κατά τρόπο που να διασφαλίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και, τέταρτον, να είναι γνωστά στην επιτροπή προαγωγών κατά τον χρόνο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων όλων των υποψηφίων. Ως εκ τούτου, τα πληροφοριακά στοιχεία που μπορούν να αναπληρώσουν την έλλειψη εκθέσεως αξιολογήσεως πρέπει να είναι σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με αυτήν, όσον αφορά την προέλευση, τη διαδικασία καταρτίσεως και το αντικείμενό τους (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2000, Rappe κατά Επιτροπής, T-202/99, EU:T:2000:227, σκέψεις 56 και 57).

129 Τρίτον, επισημαίνεται καταρχάς ότι, κατά πάγια νομολογία, πρωταρχική λειτουργία της εκθέσεως αξιολογήσεως είναι να διασφαλίζει την κατά το δυνατόν πληρέστερη περιοδική ενημέρωση της διοικήσεως όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι υπάλληλοί της εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους (αποφάσεις της 15ης Μαΐου 1996, Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, T-326/94, EU:T:1996:62, σκέψη 84, της 10ης Σεπτεμβρίου 2003, McAuley κατά Συμβουλίου, T-165/01, EU:T:2003:225, σκέψη 51, και της 16ης Απριλίου 2008, Doktor κατά Συμβουλίου, F-73/07, EU:F:2008:42, σκέψη 86). Αντιθέτως, η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας αποσκοπεί κυρίως στην αξιολόγηση της ικανότητας του δόκιμου υπαλλήλου να εκπληρώνει τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην οικεία θέση και να μονιμοποιηθεί (πρβλ. απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2000, Jacobs κατά Επιτροπής, T-82/98, EU:T:2000:53, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

130 Ομοίως, δεν χωρεί αυτόματη και απόλυτη σύγκριση μεταξύ εκθέσεως αξιολογήσεως και εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας υπαλλήλου, δεδομένου ότι τα δύο είδη εκθέσεων περιλαμβάνουν διαφορετικά στοιχεία προς αξιολόγηση και διαφορετικό σύστημα βαθμολογήσεως (πρβλ. απόφαση της 15ης Μαΐου 1996, Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, T-326/94, EU:T:1996:62, σκέψεις 83 και 85).

131 Εν συνεχεία, πρέπει να υπογραμμισθεί η σημασία την οποία έχει, όσον αφορά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας ενός υπαλλήλου, ο καθορισμός, στην αρχή της ετήσιας περιόδου, των στόχων που θέτει εκ προοιμίου ο προϊστάμενος. Η ετήσια αξιολόγηση αφορά ειδικότερα τον τρόπο με τον οποίο ο υπάλληλος πέτυχε τους στόχους αυτούς. Η απόδοση, η αποτελεσματικότητα και η συμπεριφορά του υπαλλήλου στην υπηρεσία εκτιμώνται με γνώμονα τους συγκεκριμένους στόχους. Πάντως, οι στόχοι αυτοί δεν είναι οι ίδιοι με εκείνους που αναμένονται από δόκιμο υπάλληλο κατά την περίοδο της δοκιμαστικής υπηρεσίας, ενόψει μονιμοποιήσεως. Λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης φύσεώς τους, η οποία επικεντρώνεται στην επίδοση, οι εκτιμήσεις που περιέχονται σε έκθεση αξιολογήσεως διακρίνονται από τις εκτιμήσεις που περιέχονται σε έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

132 Συναφώς, έχει κριθεί ότι η αξιολόγηση προσφεύγοντος κατά τους πρώτους έξι μήνες της συμβάσεώς του εργασίας, η οποία περιέχεται σε έκθεση περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, δεν μπορεί να εξομοιωθεί και, ως εκ τούτου, να υποκαταστήσει ή να αντισταθμίσει την αξιολόγηση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της ετήσιας εκθέσεως αξιολογήσεώς του, προκειμένου να εκτιμηθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των στόχων που καθορίστηκαν σε συμφωνία με τον προσφεύγοντα, αυτός ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και να αξιολογηθεί, επομένως, το επίπεδο των επιδόσεών του (πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Wahlström κατά Frontex, T-591/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:938, σκέψη 65).

133 Τέλος, οι εκθέσεις αξιολογήσεως, καθόσον συνιστούν στοιχεία δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας υπαλλήλου, συνιστούν βλαπτικές πράξεις. Η νομολογία κατά την οποία οι εκθέσεις αξιολογήσεως συνιστούν πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν διά προσφυγής ακυρώσεως ανταποκρίνεται στο συμφέρον της χρηστής διοικητικής διαχειρίσεως, δεδομένου ότι, σε αντίθετη περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος θα είχε τη δυνατότητα να επισημάνει τις ενδεχόμενες πλημμέλειες μιας τέτοιας εκθέσεως μόνο στο πλαίσιο προσφυγών κατά πράξεως για την έκδοση της οποίας είχε σημασία η οικεία έκθεση. Μια τέτοια κατάσταση, όμως, θα μπορούσε να καθυστερήσει τη λήψη σημαντικών αποφάσεων έναντι των υπαλλήλων (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69, σκέψεις 53 και 54).

134 Η λύση αυτή την οποία προέκρινε η νομολογία όσον αφορά τις εκθέσεις αξιολογήσεως δεν μπορεί να επεκταθεί στα έγγραφα που έχουν ως μόνο σκοπό την προπαρασκευή μεμονωμένης αποφάσεως της διοικήσεως, με την οποία συνδέονται στενά. Αυτό ακριβώς συμβαίνει στην περίπτωση των εκθέσεων κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, σκοπός των οποίων είναι η προπαρασκευή της αποφάσεως της διοικήσεως σχετικά με τη μονιμοποίηση του ενδιαφερομένου κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας του ή την απόλυσή του (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69, σκέψη 55).

135 Το αυτό ισχύει και στην περίπτωση των μέτρων που αφορούν τη διεξαγωγή της δοκιμαστικής υπηρεσίας υπαλλήλου και λαμβάνονται βάσει του άρθρου 34 του ΚΥΚ, μεταξύ των οποίων καταλέγονται η απόφαση περί τοποθετήσεως σε άλλη υπηρεσία ενόψει της συνεχίσεως της δοκιμαστικής υπηρεσίας και η απόφαση περί παρατάσεως της εξάμηνης περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Τα μέτρα αυτά έχουν, προφανώς, ως σκοπό να καταστεί δυνατή η καλύτερη εκτίμηση, εκ μέρους της διοικήσεως, των προσόντων του δόκιμου υπαλλήλου, καθώς και να προπαρασκευασθεί η απόφαση περί μονιμοποιήσεως ή περί απολύσεως του ενδιαφερομένου, η οποία θα εκδοθεί κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, και, επομένως, δεν μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς με προσφυγή ακυρώσεως (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69, σκέψη 56).

136 Εξάλλου, έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που περιλαμβάνεται στον ατομικό φάκελο υπαλλήλου δεν μπορεί, καταρχήν, να παράγει ακόμη αποτελέσματα μετά την απόφαση μονιμοποιήσεως που λαμβάνεται κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, απόφαση για την οποία καταρτίσθηκε και της οποίας την προπαρασκευή είχε ως μοναδικό σκοπό (πρβλ. διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2008, R κατά Επιτροπής, F-49/07, EU:F:2008:18, σκέψη 56).

137 Ως εκ τούτου, οι εκθέσεις αξιολογήσεως και οι εκθέσεις που καταρτίζονται κατά την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας έχουν διαφορετικό σκοπό και λειτουργία. Επιπλέον, οι εκθέσεις αυτές υπόκεινται σε διαφορετικά νομικά καθεστώτα. Επομένως, μια έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, ακόμη και αν περιλαμβάνει ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τις ικανότητες εργασίας του υπαλλήλου ή του μέλους του λοιπού προσωπικού, δεν δύναται, καταρχήν, να ληφθεί υπόψη από επιτροπή προαγωγών.

138 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με το ότι ελήφθησαν υπόψη οι εκθέσεις για την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της κατά την περίοδο προαγωγών του 2017 πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τα προεκτεθέντα.

*2) Επί της συνεκτιμήσεως των εκθέσεων που αφορούν την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας*

139 Πρώτον, με την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η ΑΔΑ έκρινε ότι για να είναι σύννομη η συγκριτική εξέταση των προσόντων, κατά την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ, έπρεπε να ληφθούν υπόψη τόσο η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας όσο και οι εκθέσεις αξιολογήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας για τις περιόδους 2015 και 2016. Η ΑΔΑ διευκρίνισε ότι από κανένα στοιχείο του φακέλου της υποθέσεως δεν προέκυπτε ότι, κατά την περίοδο προαγωγών 2017, τελέσθηκε παρατυπία ως προς το ζήτημα αυτό. Προσέθεσε ότι από το γεγονός και μόνον ότι μέλος της ΕΙΕ είχε συμβουλευθεί την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν ήταν δυνατό να συναχθεί ότι η συγκριτική εξέταση των προσόντων δεν διενεργήθηκε βάσει των κατάλληλων εκθέσεων, συγκεκριμένα δε της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και των εκθέσεων αξιολογήσεως για τις περιόδους προαγωγών 2015 και 2016.

140 Συναφώς, αφενός, υπογραμμίζεται ότι, όπως επιβεβαίωσε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας είχε αναρτηθεί στο σύστημα Sysper 2 ως παράρτημα της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που αφορούσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα.

141 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η ύπαρξη και το ουσιαστικό περιεχόμενο της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας μνημονεύονται στην κατακλείδα της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, στην έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, ο επικυρωτής της βαθμολογίας εξήγησε ότι ήταν «κάπως ανησυχητικό το ότι [η] αρχική περίοδος στην [πρώτη διοικητική μονάδα όπου είχε τοποθετηθεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα] δεν εξελίχθηκε με τον καλύτερο τρόπο, όπως προ[έκυπτε] από την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας […], στην οποία γινόταν λόγος για δυσχέρειες διαπροσωπικού χαρακτήρα και για ζητήματα που αφορούν την εργασία στο πλαίσιο ομάδας». Ο επικυρωτής της βαθμολογίας προσέθεσε ότι οι εκτιμήσεις αυτές σχετίζονταν με συνδυασμό ειδικών περιστάσεων στο πλαίσιο της πρώτης διοικητικής μονάδας. Οι αναφορές αυτές ευνοούσαν, επομένως, τη συνδυασμένη εξέταση της εκθέσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Επιπλέον, από τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι, πριν από την έκδοση της αποφάσεως περί μη προαγωγής, ένα μέλος της ΕΙΕ είχε συμβουλευθεί απευθείας, στο Sysper 2, την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που είχε αναρτηθεί ως παράρτημα της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

142 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, ελήφθη υπόψη η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Εξάλλου, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας ελήφθη επίσης υπόψη, άμεσα ή έμμεσα, κατά τη συγκριτική εξέταση.

143 Αφετέρου, από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 125 έως 137 ανωτέρω προκύπτει ότι, καταρχήν, μια έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγών και ότι μόνον υπό ορισμένες εξαιρετικές περιστάσεις μπορεί η ΑΔΑ να λάβει υπόψη άλλα πληροφοριακά στοιχεία, εφόσον αυτά πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, των οποίων τη συνδρομή οφείλει να αποδείξει το οικείο θεσμικό όργανο.

144 Πρέπει, όμως, να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, υπήρχαν δύο εκθέσεις αξιολογήσεως οι οποίες αφορούσαν την προσφεύγουσα-ενάγουσα και οι οποίες καταρτίστηκαν για τις περιόδους προαγωγών 2015 και 2016 και ότι οι εκτιμήσεις που περιέχονται στις εν λόγω εκθέσεις αξιολογήσεως συνιστούσαν επαρκή βάση για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων την οποία προβλέπει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

145 Ως εκ τούτου, καμία εξαιρετική περίσταση δεν δικαιολογούσε το να ληφθούν υπόψη κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που είχε επισυναφθεί στην εν λόγω έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

146 Δεύτερον και εν πάση περιπτώσει, αφενός, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τις εκθέσεις αξιολογήσεως, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν καταρτίσθηκε ούτε προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντικειμενική αξιολόγησή της ούτε για να χρησιμεύσει προς εκτίμηση της εξελίξεως της σταδιοδρομίας της. Πράγματι, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας καταρτίσθηκε κατά την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, σε πλαίσιο σχέσεων συγκρούσεως μεταξύ αυτής και άλλων μελών της πρώτης διοικητικής μονάδας στην οποία είχε τοποθετηθεί (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω). Επομένως, η ενδιάμεση αυτή έκθεση συντάχθηκε για εντελώς συγκεκριμένους

λόγους, κατά την έναρξη της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, προκειμένου να καταγραφούν οι δυσχέρειες που αντιμετώπιζε στην πρώτη αυτή διοικητική μονάδα και να δικαιολογηθεί διοικητικό μέτρο τοποθετήσεώς της σε άλλη μονάδα ενόψει της συνεχίσεως της δοκιμαστικής υπηρεσίας της. Εξάλλου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να προσβάλει την εν λόγω έκθεση με προσφυγή κατά της αποφάσεως περί μονιμοποιήσεώς της, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή δεν ήταν βλαπτική για αυτήν.

147 Αφετέρου, μολονότι, βεβαίως, κατά την αξιολόγηση των προσόντων υπαλλήλου, ο ιεραρχικώς προϊστάμενος διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και οφείλει, προκειμένου να εκπληρώσει τις ευθύνες του, να διατυπώνει σχόλια και, ενδεχομένως, επιφυλάξεις ως προς την ποιότητα της εργασίας του υπαλλήλου αυτού. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιέχει έντονες επικρίσεις που αφορούν την αποτελεσματικότητα, την ικανότητα, τις επιδόσεις και τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο πλαίσιο της πρώτης διοικητικής μονάδας στην οποία είχε τοποθετηθεί. Οι επικρίσεις αυτές διατυπώνονται με ύφος το οποίο στοχεύει ειδικώς την προσωπικότητα της προσφεύγουσας-ενάγουσας και όχι τις επαγγελματικές ικανότητές της. Οι επικρίσεις αυτές υπερβαίνουν τις αντικειμενικώς αναγκαίες για την εκτίμηση της υπάρξεως δυσχερειών στην υπηρεσία και προς δικαιολόγηση της διοικητικής αποφάσεως περί μετατάξεως σε άλλη διοικητική μονάδα.

148 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του ασυνήθιστου περιεχομένου των επικρίσεων που διατυπώνονται στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, οι εκτιμήσεις που περιέχονται στην έκθεση αυτή δεν μπορούν να εξομοιωθούν ή, τουλάχιστον, να συγκριθούν με εκείνες που περιέχονται στις θετικές μεταγενέστερες εκθέσεις αξιολόγησης που καταρτίσθηκαν για τις περιόδους προαγωγών 2015 και 2016.

149 Ως εκ τούτου, οι περιστάσεις που μνημονεύονται στις σκέψεις 146 έως 148 ανωτέρω συνιστούν πρόσθετο λόγο, σε σχέση με τους εκτεθέντες στις σκέψεις 143 και 144 ανωτέρω, για να αποκλεισθεί η δυνατότητα να ληφθούν υπόψη, κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, οι εκθέσεις που αφορούσαν την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

150 Διαπιστώνεται, επομένως, ότι η συνεκτίμηση, εκ μέρους της ΑΔΑ, των εκθέσεων που αφορούν την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, συγκεκριμένα δε της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, συνιστά παρατυπία δυνάμενη να καταστήσει πλημμελή τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 ως προς την προσφεύγουσα-ενάγουσα.

### *γ) Επί των συνεπειών της διαπιστωθείσας διαδικαστικής πλημμέλειας*

151 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η διαδικασία προαγωγών του έτους 2017 θα είχε κατ' ανάγκην διαφορετική έκβαση αν δεν υπήρχαν οι μνημονευθείσες στις σκέψεις 108 έως 112 ανωτέρω παρατυπίες.

152 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι διαπράχθηκε διαδικαστική πλημμέλεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τις συνέπειες αυτής της προβαλλόμενης διαδικαστικής πλημμέλειας για το περιεχόμενο της αποφάσεως περί μη προαγωγής. Αφενός, επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα απλώς διατείνεται, με γενικόλογη διατύπωση, ότι το γεγονός ότι η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιελήφθη στον ατομικό φάκελό της «επηρέασε αναπόφευκτα την αξιολόγηση» του φακέλου της. Αφετέρου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσδιορίζει κανένα μέρος των εκθέσεων αξιολογήσεως που καταρτίσθηκαν για τις περιόδους προαγωγών 2015 και 2016 ή της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως το οποίο να επηρεάστηκε από το περιεχόμενο της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

153 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και τον μη σύννομο χαρακτήρα διαδικασίας προαγωγών, κατά πάγια νομολογία δεν αρκεί, για την ακύρωση αποφάσεως περί μη προαγωγής, να είναι ο ατομικός φάκελος ενός υποψηφίου πλημμελής και ελλιπής, αλλά πρέπει επιπλέον να αποδεικνύεται ότι η περίσταση αυτή είχε καθοριστικές συνέπειες επί της διαδικασίας προαγωγών (πρβλ. αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2008, Strack κατά Επιτροπής, T-394/04, EU:T:2008:20, σκέψη 39, και της 14ης Νοεμβρίου 2017, Vincenti κατά EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, σκέψη 36).

154 Γενικότερα, κατά πάγια νομολογία, για να μπορεί μια διαδικαστική πλημμέλεια να δικαιολογήσει την ακύρωση πράξεως, πρέπει η διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα ελλείψει της πλημμέλειας αυτής (απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, Wahlström κατά Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, σκέψη 21· πρβλ., επίσης, διάταξη της 1ης Δεκεμβρίου 2015, Georgias κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-545/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:791, σκέψη 51).

155 Εν προκειμένω, πρώτον, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, από την ερμηνεία της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε προσόντα υπέρτερα εκείνων των προαχθέντων συναδέλφων της. Δεύτερον, ουδόλως μνημονεύεται το περιεχόμενο της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά το στάδιο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων την οποία εκθέτει λεπτομερώς η ΑΔΑ στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως. Τρίτον, οι εκθέσεις αξιολογήσεως που ελήφθησαν υπόψη περιέχουν θετικές, «ικανοποιητικές», εκτιμήσεις, ενώ η επίσης θετική έκθεση κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κατέστησε δυνατή τη μονιμοποίηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

156 Εντούτοις, καταρχάς, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η ΑΔΑ παραπέμπει ρητώς στο περιεχόμενο της εκθέσεως κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και συγκεκριμένα στο τμήμα «Αποτελεσματικότητα, ικανότητα και συμπεριφορά στην υπηρεσία». Συναφώς, η ΑΔΑ επισημαίνει ότι η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας κάνει λόγο για «περιθώριο εξελίξεως», η δε προσφεύγουσα-ενάγουσα έπρεπε «να συμβουλεύεται τη διεύθυνση, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο», «να ενημερώνει τους ιεραρχικώς προϊσταμένους της» ή ακόμη «να συντονίζει την εργασία της με εκείνη των συναδέλφων της», «προκειμένου να μπορεί να εκτελέσει την αναμενόμενη από αυτήν εργασία». Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας περιελάμβανε σε παράρτημα την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, την οποία και μνημόνευε. Επομένως, η έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, στην οποία είχε επισυναφθεί η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, είναι δυνατόν να είχε αρνητικές συνέπειες ως προς την εκτίμηση περί της «αποτελεσματικότητας, της ικανότητας και της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην υπηρεσία» κατά την ανάλυση των προσόντων της.

157 Εν συνεχεία, λαμβανομένων υπόψη, πρώτον, των ιδιαίτερων περιστάσεων που περιέβαλαν την κατάρτιση της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, η οποία επισυνάφθηκε στην έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας στον ατομικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δεύτερον, των ιδιαιτέρως επικριτικών και υποκειμενικών εκτιμήσεων που περιείχε η ενδιάμεση αυτή έκθεση και, τρίτον, της εξετάσεως της εν λόγω εκθέσεως από μέλος της ΕΙΕ πριν από την κατάρτιση του οριστικού πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας είναι δυνατόν να είχε αρνητικές συνέπειες ως προς τη συγκριτική εξέταση των προσόντων που πραγματοποιήθηκε κατά τη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017.

158 Τέλος, επισημαίνεται ότι, βεβαίως, για όλους τους δόκιμους υπαλλήλους καταρτίζεται έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Εντούτοις, δεν καταρτίζεται ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας για όλους τους δόκιμους υπαλλήλους. Κατά το μέτρο που καταρτίζεται σε ειδικές περιπτώσεις, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας διακρίνεται από την έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας

και, κατά μείζονα λόγο, από τις εκθέσεις αξιολογήσεως τις οποίες αφορά το άρθρο 4 των ΓΕΔ. Συνεπώς, η συνεκτίμηση, άμεση ή έμμεση, της ενδιάμεσης εκθέσεως κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας είναι δυνατόν να επηρέασε την αντικειμενική και ισότιμη εκτίμηση των προσόντων της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών του έτους 2017.

159 Ως εκ τούτου, η διαδικαστική πλημμέλεια που διαπιστώθηκε στη σκέψη 150 ανωτέρω είναι δυνατόν να είχε καθοριστικές συνέπειες, όσον αφορά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, στη διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής και την απόφαση περί μη προαγωγής της. Επομένως, αποδεικνύεται ότι, εάν δεν υπήρχε η εν λόγω διαδικαστική πλημμέλεια, η απόφαση περί μη προαγωγής θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (βλ. σκέψεις 153 και 154 ανωτέρω).

160 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η απόφαση περί μη προαγωγής, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν, αφενός, οι λοιπές αιτιάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, αφετέρου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως. Εξάλλου, στο μέτρο που η απόφαση περί μη προαγωγής ακυρώνεται, παρέλκει η εξέταση των τριών πρώτων αιτημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων.

### Β. Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

161 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία όσον αφορά τις διαφορές με αντικείμενο την επιδίκαση αποζημιώσεως στον τομέα των υπαλληλικών υποθέσεων, η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης εξαρτάται από τη συνδρομή συνόλου προϋποθέσεων που αφορούν τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στο θεσμικό όργανο, την ύπαρξη πραγματικής ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (βλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Casini κατά Επιτροπής, T-132/03, EU:T:2005:324, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2006, Tzirani κατά Επιτροπής, T-88/04, EU:T:2006:186, σκέψη 100, και της 26ης Οκτωβρίου 2017, Παρασκευαΐδης κατά Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, σκέψη 78). Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, στοιχείο το οποίο συνεπάγεται ότι, εφόσον δεν πληρούται μία εξ αυτών, δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί ευθύνη της Ένωσης (βλ. απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2018, WL κατά ERCEA, T-493/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:852, σκέψη 207 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

162 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, πρώτον, την αποκατάσταση της προβαλλομένης περιουσιακής ζημίας την οποία υπολογίζει στα 45 000 ευρώ και, δεύτερον, την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης για την προβαλλομένη ηθική βλάβη, την οποία αποτιμά σε ποσό 20 000 ευρώ.

[*παραλειπόμενα*]

#### *2. Επί του αιτήματος χρηματικής ικανοποιήσεως για την προβαλλόμενη ηθική βλάβη*

[*παραλειπόμενα*]

179 Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ηθική βλάβη λόγω των δυσφημιστικών ισχυρισμών σχετικά με την ψυχολογική κατάστασή της οι οποίοι περιλαμβάνονται στην ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι η δυνατότητα όλων των ιεραρχικώς προϊσταμένων της και των λοιπών ΓΔ της Επιτροπής να συμβουλευθούν την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας έθιξε σοβαρά την υπόληψή της και την επαγγελματική φήμη της εντός της OLAF και της Επιτροπής. Αυτή η προσβολή της φήμης της είχε ως συνέπεια να μεγεθύνει τις ανησυχίες της ως προς την αβεβαιότητα εξελίξεως της σταδιοδρομίας και, κατ' ουσίαν, ως προς την προαγωγή στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών του

έτους 2017. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει επίσης ότι η κατάσταση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εκ μέρους της ιδίας πεπλανημένη αντίληψη της καταστάσεώς της, η οποία της προκάλεσε αγωνία και οδύνη που είχαν αρνητικές συνέπειες για την ιδιωτική ζωή της και για τη σωματική και ψυχική υγεία της. Επομένως, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της επιρροής που άσκησε η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας στη διαδικασία προαγωγών του έτους 2017.

180 Συναφώς, καταρχάς, από την εξέταση του ακυρωτικού αιτήματος και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 124 έως 160 ανωτέρω προκύπτει ότι έγινε δεκτό το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα προκειμένου να αποδείξει ότι μη συννόμως ελήφθη υπόψη, κατά την περίοδο προαγωγών 2017, η ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, η οποία είχε επισυναφθεί στην έκθεση κρίσεως κατά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, και ότι η ΑΔΑ παρέβη το άρθρο 45 του ΚΥΚ εκδίδοντας την απόφαση περί μη προαγωγής. Επομένως, πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτομένης στην Επιτροπή συμπεριφοράς.

181 Εν συνεχεία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα περιήλθε σε κατάσταση ανησυχίας και αβεβαιότητας ως προς τη φήμη και το επαγγελματικό μέλλον της και ότι η κατάσταση αυτή απορρέει ευθέως από την παρανομία που διαπιστώθηκε στη σκέψη 180 ανωτέρω.

182 Επιπλέον, η μη τήρηση εκ μέρους της ΑΔΑ των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 45 του ΚΥΚ, στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2017, προκάλεσε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ιδιαίτερη ηθική βλάβη, η οποία δεν μπορεί να ικανοποιηθεί προσηκόντως απλώς και μόνο με την ακύρωση της αποφάσεως περί μη προαγωγής.

183 Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αναγνώρισε αυτή την κατάσταση ανησυχίας και αβεβαιότητας που βίωσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα. Συναφώς, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι ανησυχίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας όσον αφορά την ενδιάμεση έκθεση κρίσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας ήταν ένα από τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για να αποφασισθεί, για λόγους σκοπιμότητας, η αφαίρεση της εκθέσεως αυτής από τον ατομικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

184 Τέλος, επισημαίνεται ότι η ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα περιορίζεται από το γεγονός ότι προήχθη στον βαθμό AD 6 ήδη κατά την πρώτη περίοδο προαγωγών που ακολούθησε την περίοδο προαγωγών 2017, δηλαδή κατά την περίοδο προαγωγών 2018 (πρβλ. απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2015, Διαμαντόπουλος κατά ΕΥΕΔ, F-30/15, EU:F:2015:138, σκέψη 48)

185 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό κατά δίκαιη και εύλογη κρίση ότι χρηματικό ποσό 2 000 ευρώ συνιστά προσήκουσα ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που οφείλεται στην παρανομία η οποία διαπιστώθηκε στη σκέψη 180 ανωτέρω.

186 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό το αποζημιωτικό αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

187 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση περί μη προαγωγής και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό 2 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη.

## IV. Επί των δικαστικών εξόδων

188 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

189 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε ως προς το ουσιώδες μέρος των αιτημάτων της, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Ακυρώνει την απόφαση περί μη προαγωγής της ΧΗ στον βαθμό AD 6 κατά την περίοδο προαγωγών 2017, απόφαση η οποία προκύπτει από τη δημοσίευση στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 25-2017, της 13ης Νοεμβρίου 2017, του πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό αυτόν υπαλλήλων.**

**2) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην ΧΗ ποσό 2 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη.**

**3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.**

**4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιουνίου 2020.

(υπογραφές)